

като да има нѣкаквѣ нужди, ами самъ дава на всички и животъ, и дыханіе, и всичко. — Отъ едиѣ кръвь той е направилъ сичкій человѣческы родъ, за да живѣе по сичко-то лице на земѣ-тѣхъ, и е назначилъ за жилище-то имъ прѣдопрѣдѣлены-ты врѣмена и прѣдѣлы-ты, за да търсятъ Бога, кога-то го не постигнѣтъ, и не найдѣтъ, макаръ Той и да не е далѣко отъ сѣкыго между насъ: зашто-то ные съ Него живѣемъ, и ся движимъ, и сѣществуваме Като прѣзира Богъ години-ты на невѣжество-то сега, заповѣдува на сичкы человѣци вредомъ да ся покажѣтъ. Зашто-то той е назначилъ единъ день, въ кой-то праведно ще сѣди вселеннѣ-тѣхъ, чрѣзъ прѣдопрѣдѣленыя отъ Него Человѣкъ, като е удостовѣрилъ сичкы, кога-то го възкреси отъ мъртвы-ты.»

Като чюли Атиняне-ти, че Апостолъ-тъ имъ говори за възкрѣваніе-то на І. Христа, едни начинѣли да му ся смѣжѣтъ, и не го слушали вече, а другы му придирили ученіе-то по-подробно, и повѣрвали. Въ броя на тыя, що повѣрвали, былъ и знаменитый членъ отъ Ареопагъ — Дионисій. Отъ тамъ Ап. Павелъ отиинѣлъ въ Коринтъ, дѣто пристобѣлъ около годинѣхъ и половинѣхъ, на тогава отплувалъ за Сиріѣхъ *)

Около 54-жъ годинѣхъ пакъ ся събралъ съ Лукъ, Тита и Тимотея, и ся накалили третій пакъ да излѣзѣтъ да пѣтувать. Главнототъ поприще на тѣхнѣ-тѣхъ дѣятельность тогава былъ Ефессъ; три години пристобѣлъ тамъ Ап. Павелъ **), и съ поличбы-ты си, и чюдеса-та си привлѣкѣлъ мнозина да повѣрватъ въ І. Христа, а това нанесло голѣмъ ударъ на язычество-то по сичкѣхъ Азіѣхъ. Послѣ, като поставилъ за епископъ на тамошнѣхъ-тѣхъ Черковѣхъ сътрудника си Тимотея, той заминѣлъ пакъ за Македоніѣхъ ***) и Гръціѣхъ †), и отъ тамъ ся опѣтилъ да иде за празника Пятдесятницѣхъ въ Іерусалимъ, и изъ пакѣхъ си ся отбилъ и въ Милетъ, дѣто повикалъ сичкы-ты пастыри на Ефесскѣхъ-тѣхъ Черковѣхъ, и трогателно ся простилъ тамъ съ тѣхъ.

На прощаваніе, той имъ говорилъ: „Вые знаете, какъ съмъ живѣлъ азъ-съ васъ, отъ като съмъ дошѣлъ за првъ пакъ тука въ Азіѣхъ, че и до сега: Служилъ Господу съ съязы и смиреніе, и нѣсьмъ оставилъ нищо, кое-то е полезно, да ви го не кажѣхъ, и да ви не поучѣхъ, и при народа, и по къщия-та. А сега си отивамъ въ Іерусалимъ, и знаѣхъ, че нѣма вече да ся видимъ, затова си назѣте и сичко-то стадо, на кое-то Духъ Св. вы е поставилъ пазители, да пасете черковѣхъ-тѣхъ на Господа и Бога, кождототъ е спечелилъ Той съ кръвь-тѣхъ си. Зашто-то азъ знаѣхъ, че слѣдъ заминуваніе-то ми, помежду вы ще настанѣтъ люти вълци, на кои-то стада-да не

*) Отъ Коринтъ си написалъ той двѣ-тѣ посланія до Солуняны-ты.

**) Отъ Ефессъ — другы-ты: до Галатяны-ты, първототъ до Тимотея, първототъ до Коринтяны-ты и до Тита.

***) Отъ Македоніѣхъ той написалъ второ-то си посланіе до Коринтяны-ты.

†) Отъ Коринтъ, кога-то второй пакъ ходилъ тамъ, пакъ — посланіе-то си до Римляны-ты.